

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra MED KUL OG KRIDT SKITSER (FORAAR 1872)

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 1. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703124176752/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

DET FORUNDERLIGE SYN PAA ØSTERSØEN
HELLIG TREKONGERS NAT 1870

Jeg sagde straks til ham, at han ikke skulde være saa vis i sin Sag, men han svarede, at det var han og det blev han. Kul-Jørgen er en meget skikkelig Fyr, men han er altid saa sikker af sig. Det var han ogsaa, da han var om Bord i den amerikanske Damper; han var saa vis paa, at Kedlerne var stærke nok, men det var de ikke, for ellers var Damperen ikke sprungen i Luften, og Jørgen med. Og ved den Leflighed kom han af med de tre Fingre paa venstre Haand og var nær bleven dernede i den spanske Sø; men han blev dog bjerget. Fra den Tid af var Jørgen saa underlig, og sagde altid, at han havde set noget; — de andre sagde, at han havde nok faaet et Slag paa „Proviantkisten“. Denne Gang siger han nu ogsaa, at han har set noget; men da han kun kan fortælle, bad han mig skrive det op, — for i Trykken vilde han ha'e det; — men jeg er kun Maskinmester, og saa er De maaske nok saa god at besørge det!

Jeg lovede vedkommende, en af mine gamle bekendte fra Toldboden, at „besørge“ det, som han sagde, og jeg modtog da et stort Ark Papir, hvorpaa der var gjort en hel Del Optegnelser, ud af hvilke jeg samlede følgende Meddelelse:

„Jeg, Jørgen Kasper Marker, ogsaa kaldet Kul-Jørgen, paa Grund af min Profession som Maskinmestrens første Fyrbøder, er født paa Bornholm en Søndagmorgen, Aaret véd jeg ikke. Jeg har altid læst Historiebøger ved Skinnet af de glødende Kul, derfor er mine Øjne røde, ligesom mine Hænder er sorte, men i Mørke ser jeg godt, og jeg har en ren Samvittighed.

En gammel Kone, som kaldte sig min Bedstemoder, fortalte mig altid, at jeg var „synsk“; nu tror jeg det selv. Jeg havde været oppe og besøgt hende i Julen, og da jeg skulde tilbage, havde Dampskibet lagt op. Jeg gik da ned til en Skipper og tingede mig om Bord hos ham til København. Foruden min egen Person havde jeg en Julegaa